

Envellida

Per JoanM el dt., 05/09/2017 - 09:00

Avui no em sento bé. El meu cor sembla enyorar sempre el passat. Visc com dins d'un museu d'arqueologia: d'aquell record que em va fer mal, d'aquella persona que vés a saber què pensarà, d'aquella decisió mal feta, d'aquell compartir que ja es va acabar... Rumio i dono voltes, total en va. Em sento envellida com aquells espècimens dels quals només en queden ossos però encara aguanten drets. Jesús, fes-me audaç. Et demano la joventut interior per atrevir-me a obrir els ulls del que passa al meu voltant. Posar-me al dia de les notícies, conèixer els veïns, detectar les necessitats on podria ajudar, dedicar més temps als altres i menys a mi. Jesús, omple de carn aquests ossos secs (Ez 37), per tal de tornar a regalar vida.
